

Nou bluf mun hart stilstaen

Mun vaeder was vroeger un verwoede pupraeker. Mun moeder kocht elke week un hallef pond F.K. puptebak. In zoen zak tebak kostte un kwartje, maer soms kon die daer niet mee toekomme, in dan moster nog un puntzakkie van un dubbeltje bij komme, in daer was mun moeder helemael niet blij mee. Want 35 centen in een week verraeke dat was veul geld. Koffie wier altit gezet in een grote koffiekan mit un lange tut. As ut hete water op de koffie gegote wier dan kwam ut droes altit in de tut naer bove drivve. Dat droes wier dan in ut deksel gegote, in dat gooide ze dan weer trug in de pot. Effe wachte in de koffie was klaar.

Mun moeder dee de koffiebonen zellef malen mit de koffiemeule tusse dur knieje, in dan gingen dur twee grote eetlepels gemale koffie in de pot in dan ut hete water durrop in klaar was ut. Min ouwers hadde nooit drank in hus, alleen mit un verjaerdag kocht min moeder un fles citroenschilletjes.

Un verjaerdag was un koppie koffie mit un koekkie in een glaesje citroenschille, maer der wier oek mit de slacht van ut verke un schilletje geschonke as de bure kwamme prizze. We waere in de gelukkege omstandigheid dan we in een heel goeje buurt weunde.

De naeste bure ware netuurluk de belangrikste, maer verder wassie geweun goed mit heel de Middelweg. Je kon bij wizze van praete bij heel de buurt ankloppe aster wat zou weze.

De mensen waren wel altit sober gekleed, maer aster wat was dan ware ze op dur Paesbest.

Links tege de kantlijn, das mun moeder in rechts is mun tante Kee. De middelste op de foto was mun opoe Han die is op 3 mei 1922 deur un hartstilstand op dur 59^e jaer overleje.

'K heb haar netuurluk nooit gekend. Ze sting brood te snijen tegen haer borst zoas dat vroeger altit ging. Inees zee ze "en nou bluf mun hart stilstaen" in ze viel gelijk dood op de vloer.